DE SURINAAMSCHE SCHOLEN VAN DE EVANGELISCHE BROEDERGEMEENTE.

DOOR

JOH. F. SNELLEMAN.

Het onlangs verschenen Januari-nummer van de „Berichten uit de heiden-wereld”, uitgegeven door het zendingsgenootschap te Zeist, geeft een overzicht van het onderwijzend personeel aan de Surinaamsche scholen. Het noemt twintig scholen: 1 Comeniusschool, 2 Zinzendorfschool, 3 Selecta, 4 Wanica-school, 5 Rust- en vredeschool, 6 Combé-school, 7 Annieschool, 8 Albina, 9 Nieuw-Amsterdam, 10 Bersaba, 11 Carolina, 12 Charlottenburg, 13 Groningen, 14 Hecht en Sterk, 15 Johan en Margaretha, 16 Mon désir, 17 Nieuw Nickerie, 18 Potribo, 19 Salem, 20 Saron.

Het aantal komt overeen met de opgaaf in de Encyclopaedie van W.-Indië, die van Paramaribo 6 gesubsideerde scholen van de Evang. Broedergemeente vermeldt, en 14 in de Districten; de opgaaf is van 1913. In 1912 (Augustus) waren er volgens de Encyclopaedie te Paramaribo 6 scholen met 1 Hollandschen, 62 inlandsche leerkrachten, en 1773 leerlingen, in de Districten 13 scholen, met 22 inlandsche onderwijzers en 821 leerlingen. Inmiddels is er dus in de Districten één school bijgekomen.

Voorts vinden we uit 1912 vermeld 9 Boschland-scholen, met 10 inlandsche onderwijzers en 221 leerlingen. Het getal scholen van deze soort bedraagt thans, volgens de bovengenoemde „Berichten”, twaalf en deze zijn alfabetisch gerangschikt in het volgende lijstje: 1 Abenastoon, 2 Bergendal, 3 Botopasi, 4 Boschland, 5 Gansee, 6 Jacob Kondré, 7 Kaaimanston, 8 Koffiekamp, 9 Kwattahede, 10 Langatabbetje, 11 Aurora, 12 Pakapakka.

De „Berichten” bevatten verder een en ander over Saron, het huis voor kinderen, dat van 1910 dagteekent, toen men met één kind begon, dat als het houten lok-ei in het kippenhok werd ondergebracht in het kinderkuis op den hoek van de Jodenbreestraat en de Domineestraat. Inderdaad kwamen er meer kinde-

ren, en men trok naar Saron, dat iets Zuidwaarts van Paramaribo ligt, aan denzelfden oever van de Suriname ; dat was in 1911. Men begon in het nieuw gebouwde huis met 11 kinderen. In 1913 werd het Kinderhuis een zelfstandige stichting, waardoor het mogelijk werd, dat het bestuur de voogdijschap over de kinderen op zich nam ; het kreeg zodoende de ouderlijke rechten, ook de plichten en de verantwoordelijkheid.

In het geheel werden tot dusver 83 kinderen in het huis opgenomen, 11 vertrokken vóór hun 14de jaar, 28 na dien leeftijd, en thans zijn er nog 44 ; daarenboven is er een lijst van kinderen die niet, nog niet, opgenomen kunnen worden, omdat ruimte en middelen het niet toestaan. Van de 18 jongens die vertrokken leeren 6 een ambacht, 12 zijn bij kleine landbouwers of op plantages. Voor de meisjes is het wenschelijk gebleken haar nog eenige jaren langer in het huis te houden dan tot dusver geschiedde : men heeft ze tot nu toe te vroeg losgelaten.

Nu is er op Saron een nieuw huis voor meisjes geopend, in November van het vorige jaar, een geschenk van de firma C. Kersten & Co. als herinnering aan de herdenking van haar 150 jarig bestaan. Bij de inwijding van dat nieuwe huis heeft de heer S. Beck, voorzitter van het comité van het Kinderhuis, op 13 November een toespraak gehouden, waarin hij den „arbeid hier op Saron een van de meest gewichtige van onze zending in Suriname” noemde.

Aan eene beschrijving van het inwijdingsfeest ontleenen we nog, dat de kalebas, *Crescentia Cujete*, ook in hegvorm groeit : „de Kalebas-heg, die hoog opgeschoten was, moest gesnoeid worden”. Verder dat het huis een voorgalerij heeft en een woonkamer, die het middelpunt moet zijn van het huiselijk leven ; daar wordt gegeten, gespeeld, gelezen en genaaid ; een kleedkamer met linnenkasten en kapstokken ; een bottelarij waar het eetgereedschap wordt gewasschen ; een pomp ; bijgebouwen ; een put ; een ondergrondsche bak. Boven de flinke slaapkamer die ruimte biedt voor 20 kinderen, en de kamer van de toezichthoudende zuster. „Op deze verdieping waait bijna altijd een frisch windje”. Ter geruststelling van belangstellende bezoekers uit de stad ?